

Иза намере Валентина Инцка да наметне закон о забрани негирања геноцида у Сребреници стоји циљ да се и Република Српска и Србија прогласе одговорнима, не само за Сребреницу, већ за све догађаје из последњег рата у БиХ.

Закон би, према речима професора Факултета политичких наука у Бањалуци Милоша Шолаје, вероватно имао сврху да прошири одговорност Српске и Србије за све што се догађало у БиХ током грађанског рата. Шолаја подсећа да је сличну иницијативу у виду резолуције пре неколико година поднела Велика Британија у Савету безбедности УН, али је руски вето то спречио.

Наметане закона против Срба — о забрани негирања геноцида

„Инцко закон може да наметне, он на то има право по Бонским овлашћењима. Мада, мислим да би то у политичком смислу било контрапродуктивно, јер високи представник одавно не представља неку значајну и важну фигуру у политичком животу БиХ“, наводи наш саговорник и додаје да је сваки закон који је до сада наметао високи представник, касније усвајала Парламентарна скупштина БиХ (ПС БиХ).

„Сада се може догодити да високи представник наметне закон који неће бити потврђен у ПС. То би, вероватно, изазвало доста политичких оптужби против Републике Српске, али све док се тај закон не усвоји у институцијама БиХ, по уставној процедури, он не може да буде закон“, каже Шолаја.

Наметање кривице на српски народ

Питање геноцида у БиХ требало би, сматра наш саговорник, озбиљно размотрити у историјском и политичком смислу — наметање закона води наметању кривице на српски народ, чиме би се прекрilo све што се догађало у ранијим историјским периодима. На тај начин, само би Срби понели историјску кривицу, закључује Шолаја.

Институције РС неће прихватити Инцкове ултиматуме

За шефа Српског клуба у ПС БиХ Ненада Стевандића, геноцид се догодио у Другом светском рату. То је, према његовим речима, једини верификован геноцид на просторима БиХ и угаони камен када се о геноциду говори.

Колико фали Бошњака у Сребреници, толико фали Срба у Сарајеву. Једнако фале и Срби у Братунцу, Кравици и Подрињу

„Угаони камен не могу да буду међусобни обрачуни и осветничке акције које су се дешавале на свим странама. Јер, колико фали Бошњака у Сребреници, толико фали Срба у Сарајеву. Једнако фале и Срби у Братунцу, Кравици и Подрињу. Према томе, не може се проглашавањем геноцида једна суза учинити важнијом од друге сузе и правити

дискриминација жртава“, констатује он.

Инцковом најавом, додаје он, само се подстичу напетости и враћају се бошњачки циљеви из 1992. године.

Инцко зна да се припремају нови извештаји о Сребреници

Геноцид, сматра наш саговорник, не сме да се употребљава и злоупотребљава зарад постизања политичких циљева и зарад мотивисања једног од народа у БиХ у његовим екстремистичким амбицијама. Према његовом мишљењу, иза Инцкове најаве крије се намера изазивања нове кризе, ново разрачунавање и покушај обарања руководства Републике Српске.

„Мислим да Инцко зна да се припремају нови извештаји о Сребреници (јер стари је поништен) и извештај о Србима у Сарајеву. Можда је чуо шта у њима пише, па покушава да нађе да их оспори, пребацујући тему“, сматра Стевандић.

Народна скупштина РС неће, додаје он, прихватити никакав ултиматум високог представника. Уз то, ни у Савету за имплементацију мира, због ангажмана Русије, више не влада једногласје поводом оптуживања Срба за све што је лоше у БиХ.

Високи представник у БиХ Валентин Инцко изјавио је да је спреман да он донесе закон о забрани негирања геноцида, уколико то домаће институције не ураде. Он је раније најавио да ће тај закон у БиХ бити усвојен током ове године.

(Никола Јоксимовић, Спутњик)